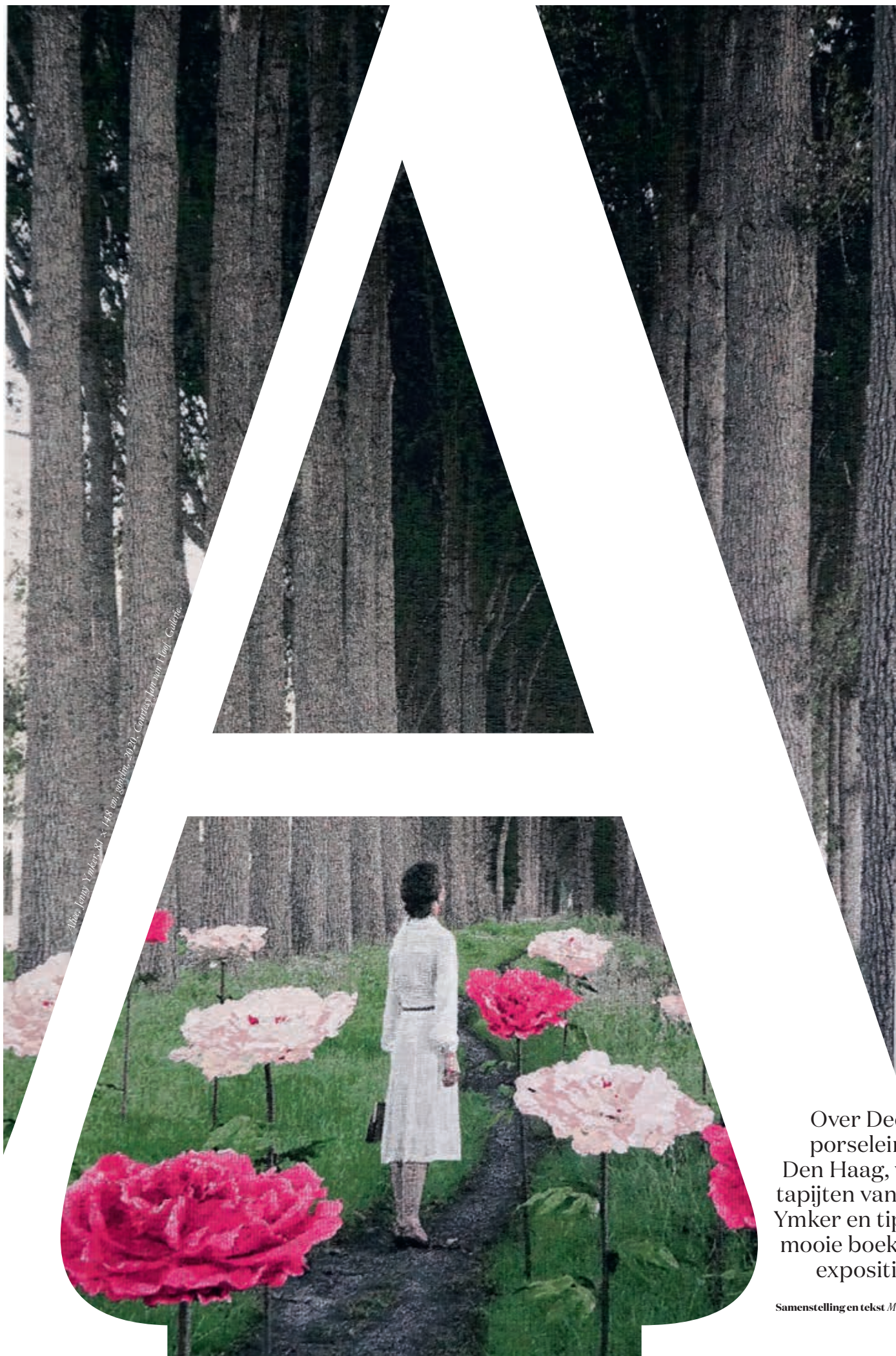

ATELIER

Misc. Jenny Ymker, 87 x 148 cm, gelykt, 2020. Courtesy van Theof. Galerie.

Over Deens
porselein in
Den Haag, wand-
tapijten van Jenny
Ymker en tips voor
mooie boeken- en
exposities.

Samenstelling en tekst *Mariëtte Schrader*

Uitgelicht

PAN AMSTERDAM

DE WANDTAPIJTEN VAN KUNSTENAAR JENNY YMKER

Versteend staat zij daar, midden in een vreemd landschap, geheel van de toeschouwer afgekeerd. De dansende zeepbellen om haar heen lijken de vrouw niet te deren. De verstilde scène straalt weemoed en eenzaamheid uit. Wie is deze persoon die gevangen in de schemering naar de einder staart en op alle wandtapijten van Jenny Ymker terugkeert?

Dat ben ik zelf,' antwoordt de kunstenaar in haar Tilburgse atelier terwijl zij enkele meters-lange proefstroken opzieschuift. Hiervan heeft zij zojuist de kleuren en dikte van de draden gecontroleerd. 'Ik wil met mijn wandtapijten binnen de bestaande wereld mijn eigen wereld creëren. Door op een bijzondere locatie de rol van model op mij te nemen, kan ik die beter verbeelden. Hierbij gaat het niet om mij, maar over een personage.' De kleurenfoto die van de scène wordt gemaakt, dient later als uitgangspunt voor haar wandtapijten. Deze hebben forse afmetingen. Om haar woorden kracht bij te zetten wijst Ymker naar de muur. En inderdaad, op de wandtapijten *Schemering*, *Mijn voeten kunnen niet* en *Alice* is zij steeds van achteren weergegeven, waarbij haar gezicht niet te zien is. Hetzelfde geldt voor *Jour de fête 2*. Hieraan legt zij de laatste hand, want het moet klaar zijn voor PAN Amsterdam, de kunstbeurs die in november plaatsvindt.

ATTRIBUTEN

Maar er valt nog iets op. Ymker is steeds afgebeeld in een gedateerde tweedehands jurk of jas en draagt vrijwel altijd een ouderwetse koffer of tas. Soms, zoals bij *Primavera*, rollen er honderden felgekleurde bloemen uit. Een prachtig gezicht op de verse sneeuw. Deze attributen, die de kunstenaar via Marktplaats koopt en waarvan zij er inmiddels honderden bezit, helpen haar het verhaal dat zij bij de toeschouwer wil oproepen

vorm te geven. 'Verhalen vormen je identiteit en geven je het gevoel dat je als persoon ertoe doet,' zegt Ymker. 'Als je deze niet meer kunt vertellen, kun je jezelf als mens verliezen. Dat heb ik van dementerende ouderen geleerd. Dreigt dit te gebeuren, dan wordt de koffer of tas letterlijk je houvast.'

LANGE TRADITIE

Jenny Ymker (Castricum, 1969) studeert in 1995 af als beeldhouwer aan de Hogeschool voor de Kunsten in Kampen. Pas jaren later gaat zij wandtapijten maken. Noodgedwongen werkt zij enige tijd parttime in de zorg, een periode die haar als beeldend kunstenaar sterk heeft gevormd. Zelf spreekt Ymker liever van gobelins, omdat zij zich in een lange traditie voelt staan. 'Ik gebruik een moderne versie van een eeuwenoude techniek om de verhalen van nu te vertellen.' Hiervoor hanteert de kunstenaar een uitzonderlijke werkwijze die ze graag wil toelichten.

Maar eerst: hoe ontstond eigenlijk het idee voor *Schemering*? 'Dat gebeurde toen ik op een avond van Amsterdam naar Tilburg terugreed,' antwoordt Ymker. 'Langs de snelweg zag ik een plek waar, zoals ik tegen mijn man Kees zei, de avond op de grond leek te liggen. Deze locatie was perfect om het moment tussen dag en nacht licht absurdistisch uit te beelden. Kort daarna zijn we met allerlei attributen, waaronder een tijdloze lichtblauwe jas en zeepsop om grote bellen te blazen, teruggekeerd. Nadat ik het beeld had geënceneerd en de camera opgesteld, hebben we de foto gemaakt.'

VERFIJNDE BORDUURSELS

De meest geschikte foto stuurt Ymker naar Flanders Tapestries, een weverij in het West-Vlaamse Wielbeke. Het unieke familiebedrijf staat bekend om de creaties die het voor vermaarde kunstenaars als Damien Hirst, Viktor & Rolf en Grayson Perry produceert. Daar wordt de foto via de computer omgezet in een weefpatroon. Ymker: 'Vervolgens zoek ik samen met mijn vaste meesterwever de dikte van de draden en de kleuren uit. Pas als ik tevreden ben over de proefstroken wordt het hele tapijt er op een computergestuurd weefgetouw geweven.' Kenmerkend is de grofkorrelige structuur. Tot slot werkt Ymker het tapijt af in haar eigen atelier. Om datgene wat ze wil vertellen extra te benadrukken, brengt zij soms handmatig verfijnde borduursels aan waarin honderden uren werk kunnen steken. Met deze bijna meditatieve bezigheid neemt de kunstenaar stelling tegen de vluchtigheid van de moderne tijd. Ymker: 'Elk wandtapijt is een eeuwig moment.' Niet toevallig ook de titel van het nieuwste boek dat onlangs over haar bij Uitgeverij Komma verscheen.

Behalve in particuliere collecties zijn de wandtapijten van Jenny Ymker opgenomen in onder andere de Aegon Art Collection, Museum Pinacothèque Luxemburg en de François Schneider Foundation for Art, Wattwiller (Frankrijk). Laatstgenoemd museum kende haar de François Schneider-prijs 2020 toe voor wandtapijt *Dweilen* en toont dit op een groepsexpositie vanaf 5 december 2021. Op PAN Amsterdam (14-21 november 2021) zijn haar tapijten te zien in de stand van Jan van Hoof Galerie. jennymker.com, janvanhoofgalerie.nl, pan.nl

LINKERPAGINA

Mijn voeten kunnen niet, Jenny Ymker, 77 x 130 centimeter, gobelin en handgeborduurd, 2018. Courtesy Jan van Hoof Galerie.

BOVEN

Schemering, Jenny Ymker, 99 x 198 centimeter, gobelin, 2021. Courtesy Jan van Hoof Galerie.

ONDER

La Primavera, Jenny Ymker, 120 x 214 centimeter, gobelin, 2021. Courtesy Jan van Hoof Galerie.